

12.9.2011

B7-0514/2011

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разискванията по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността

относно положението в Либия

**Jean-Luc Mélenchon, Marisa Matias, Miguel Portas, Cornelia Ernst,
Gabriele Zimmer**

от името на групата GUE/NGL

Резолюция на Европейския парламент относно положението в Либия

Европейският парламент,

- като взе предвид Резолюция 1970/2011 на Съвета за сигурност на ООН, приета на 26 февруари 2011 г.,
  - като взе предвид решението на Комитета по санкциите на Съвета за сигурност на ООН да освободи либийски активи за 1,5 милиарда долара, замразени в американски банки, за посрещането на неотложни хуманитарни и граждански потребности в разкъсваната от конфликти държава,
  - като взе предвид резултатите от конференцията на донорите за Либия в Париж,
  - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че след продължилите десетилетия наред репресии, нарушения на правата на човека и демократичните свободи, корупция и влошаване на социалното положение народът на Либия е поел по пътя към дълбока политическа, икономическа и социална промяна;
- Б. като има предвид, че отказът на либийското държавно ръководство да се оттегли с цел да се избегнат кръвопролитията доведе до гражданска война, в която се намеси НАТО в нарушение на международното право и Резолюция 1970/2011 на Съвета за сигурност на ООН; като има предвид, че бомбардировките на НАТО са нарушение на условията на Резолюция 1070/2011 на Съвета за сигурност на ООН;
- В. като има предвид, че гражданската война и бомбардировките на НАТО причиниха смъртта на невинни граждани, хуманитарна криза и тежки разрушения; като има предвид, че бяха извършени тежки нарушения на правата на човека от всички участващи страни;
- Г. като има предвид, че либийският Национален преходен съвет полага усилия да затвърди контрола над страната; като има предвид, че Съветът изрази своя ангажимент да се насочи с бързи темпове към демократична легитимност чрез изготвянето на конституция и провеждането на предсрочни свободни и честни избори;
- Д. като има предвид, че Европейският съюз, много от неговите държави-членки и Съединените щати подкрепяха режимът на Кадафи в продължение на десетилетия и носят особена отговорност за последните събития в страната; като има предвид, че съществуват безспорни доказателства, че западни разузнавателни служби са сътрудничили с Либия от 2004 г. насам, когато Кадафи заяви, че неговото правителство е склонно да премахне своя арсенал от оръжия за масово унищожение;

1. изразява твърда подкрепа за борбата на либийския народ за свобода, демократични, икономически и социални реформи и за свалянето на авторитарния режим;
2. настоява, че бъдещата съдба на Либия трябва категорично да бъде определяна от либийския народ, без никаква външна намеса; настоява за спазването на реалния и всестранен суверенитет на Либия над петрола, водните и другите природни ресурси на страната;
3. отбелязва ангажимента на либийския Национален преходен съвет да се насочи с бързи темпове към демократична легитимност чрез изготвянето на конституция и провеждането на предсрочни свободни и честни избори; призовава либийския Национален преходен съвет да гарантира участието на цялото либийско общество и предоставянето на права на жените и малцинствата в рамките на процеса на преход към демократизация; подчертава необходимостта от процес на национално помирение, който да не изключва никоя политическа сила, ангажирала се с демократичните принципи;
4. призовава за незабавно прекратяване на бомбардировките на НАТО на територията на Либия; призовава за международно разследване на участието на НАТО в гражданска война на трета държава, отнемането на живот и всички други хуманитарни последици, унищожаването на инфраструктурата на Либия и нарушаването на условията на Резолюция 1970/2011 на Съвета за сигурност на ООН;
5. подчертава важността на разследването на всички нарушения на правата на човека, независимо от това кой е извършителят; счита, че това следва да бъде важна част от процеса на възстановяване на стабилността в страната, управляван от самите либийци; подкрепя идеята за установяването на независима международна анкетна комисия за Либия, която да разследва нарушенията на международното право в областта на правата на човека;
6. изразява дълбока загриженост във връзка с хуманитарната криза; приветства навременната първа реакция на Европейската комисия в отговор на хуманитарното извънредно положение в Либия; насърчава Съвета, Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да предоставят всички необходими финансови и човешки ресурси, за да подкрепят една сериозна международна хуманитарна операция, като оказват съдействие на ВКБООН и други хуманитарни организации при осигуряването на спешна помощ за всички нуждаещи се; подчертава необходимостта да се продължи да се предоставя хуманитарна помощ на разселените лица, много от които живеят понастоящем като бежанци по границата между Либия и Тунис;
7. решително осъжда интензивната търговия с оръжие на държави-членки на ЕС с Либия преди и по време на гражданската война; призовава съответните органи на ЕС и неговите държави-членки да разследват всички случаи на нарушения на правилата на ООН и ЕС за контрол върху износа, както и на оръжейното ембарго на ООН и да подведат извършителите под съдебна отговорност;
8. призовава ЕС незабавно да преустанови своята цинична политика по отношение на

бежанците от Северна Африка; потвърждава отново своята позиция, че съгласно принципа на неотблъскване, залегнал в член 19, параграф 2 от Хартата за основните права, извършваните по море операции на Frontex и операциите по връщане не трябва да водят до връщането на лица в Либия или друга държава, където животът им е изложен на опасност;

9. призовава държавите-членки да изградят в ЕС мрежа от открити центрове за настаняване на лицата, бягащи в момента от Северна Африка, като също така се използват необходимите парични средства от ЕС; тези центрове следва да предлагат най-малко първична хуманитарна помощ, достойни условия на живот и всички необходими социални и правни консултации на приетите лица, независимо от правния им статут;
10. призовава държавите-членки да обявят своя капацитет за приемане, за да се задейства Директива 2001/55/ЕО за временната закрила и да се сподели отговорността за преместването на лица, закриляни от този режим, в други държави-членки на ЕС; припомня, че общата политика в областта на убежището и имиграцията се ръководи от принципа на солидарност и справедливо разпределение на отговорностите между държавите-членки, включително във финансовата област;
11. призовава за последователност на политиките на ЕС спрямо неговите съседи от южното Средиземноморие, за да се гарантира, че не възникват противоречия с целите на ЕС за утвърждаване на правата на човека и демокрацията; отхвърля подход спрямо тези страни, в които превес биха имали съображения, свързани с осигуряването на доставки на енергия и природни ресурси и борбата срещу миграцията; настоява за строго прилагане на Кодекса за поведение на ЕС относно износа на оръжия;
12. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите-членки, Съвета за сигурност и Общото събрание на ООН, Съвета по правата на човека на ООН, Лигата на арабските държави, Африканския съюз, Съюза за Средиземноморието, правителствата на съседните на Либия страни и на временния Национален преходен съвет.